

TÕRUKES

Laagri Kooli
väljaanne
2022/23 III

Mida õppisin
keelereisilt
Inglismaale?

LK 2-5

Üheksandad
klassid
meenutavad

LK 9-15

Meie kool on
esindatud
suvisel
noortepeol

LK 16

Karola Väär, 4.c

MIDA ÕPPISIN KEELEREISILT INGLISMAALE?

Nii 8.a kui ka 8.c klassil avanes sel kevadel võimalus veeta nädal aega Inglismaa kaguosa tipus, täpsemalt Broadstairsis. Tegemist on meie kooli inglise keele õpetajate ja klassijuhatajate eestvedamisel toimuva reisiga. Uurisime 8.a klassi õpilastelt, mida reisi käigus õpiti.

Foto: Siiri Evard

Inglismaal pidime elama kassuperedes, mis õpetas meid teiste inimestega läbi saama. Saime uute inimestega kohtuda. Algul oli üsna imelik olla võõras linnas võõras kodus, aga aja peale leidsin ma oma mugavustooni. Ma harjusin ära uue kohaga, aga paljudel klassikaaslastel läks kauem aega. Nad pidid teistsuguse toidukultuuriga kohanema, mis on raske, kui oled väga valikuline sööja.

Armin Soo

Mina õppisin Inglismaal kõige rohkem ennast tundma. Avastasin enda juures mõndagi, mida ma enne ei teadnud. Õppisin tundma väärtusi, mida ma enda juures enne ei märganud. Sain mõtteid, mida ja kus enda tulevikuga ette võtta.

Anete Õunpuu

Pidin õppima aja planeerimist, sest olin üksi peres ning esimest korda elus selles linnas. Hommikuti pidin ärkama äratusega ning sisseamgamine ei olnud võimalik. Pidin ette mõtlema, kui palju läheb aega, et kuhugi kõndida, arvestades seda, et seal on palju künklikke teid. Lisaks tuli mõelda ka selle peale, kuidas kuskile ohutult saada. Koolis oli ka karm kord ning keegi ei tohtinud kuhugi hilineda.

Loomulikult õppisin väga palju keelt tundma. Ma olin üksi peres ning pidin saama kõigest ise aru, mida räägitakse või küsitakse. Mu peres olid ka kaks saksa tüdrukut ning kolmekesi sõime hommikul koos ja suhtlesime. Õhtusööki söin pere ja sakslastega, siis enamasti rääkisime pool tundi erinevatel teemadel. Koolis olid tunnid samuti ingliskeelsed, kõigest pidi aru saama. Õhtustel üritustel olid ka teistest rahvustest õpilased, kellega rääkisime omavahel inglise keeles ja nii arendasime üksteise keeleoskust.

Marian Jesse

Üks suurim ja võib-olla parim oskus, mida ma seal olles arendada sain, oli iseseisvus. Seal olles ma teadsin, et kui ma kukun, siis pole mu kõrval ema, kes mind püsti aitaks, või isa, kes parandaks ära iga asja, mis katki läheb. Ma mõistsin, et see on üks mu esimesi kogemusi, kus ma tean, et ainult mina ise olen endal päriselt olemas.

Kindlasti õppisin ma keskkonnaga kohanemist. Maja, kuhu mind paigutati, oligi see, kus ma pidin olema, kool, kuhu ma läksin, oligi see, kus ma pidin õppima, ka linn oli see, kuhu pidin jääma. Ei olnud mul võimalust minna lihtsalt koju ära, sest maja oli liiga väike või ilm pilvine. Ma harjusin selle mõttega, et pean oskama kohaneda kõikjal, kus on vaja, ning nüüd olen ma selles kindlasti osavam.

Dagmar Nevalainen

Peale kooli olid meil alati ka lõunased tegevused: nendeks olid peamiselt teistes linnades käimised, küll rongi, bussiga või koguni jalgsi. Käisime Margate'is, Ransgate'is, Canterbury ja Londonis. Seal õppisime lähemalt inglaste kultuuri ning tutvusime linnaga ja vaatamis-

väärsustega. Ka õhtuti olid meil tegevused: tantsimine, disko, karaoke ja näitlemine – kõigi nende abil tutvusime inglismaiste tantsude ja muusikaga.

Maria Tammiste

Käisime Inglismaal keeltekoolis, kus oli peale meie ka teistest rahvustest noori. Seetõttu pidi suhtlemine käima inglise keeles. Koolis saime teada, et eestlastel on väga hea inglise keel, võrreldes näiteks hispaanlastega. Õppisin aru saama nii konarlikumast kui ka väga kiirest inglise keelest. Koolitunnid olid põnevad ja ka üpriski lihtsad. Mulle meeldib suhelda ja tutvuda uute inimestega, eriti kui nad on teistest rahvustest.

Õppisin tundma uut keskkonda ning harjuma reeglite ja olukordadega. Kuna selline reis oli mulle esmakordne, siis oli minu jaoks harjumatu nii palju üksi hakkama saada. See oli väljakutse, aga mulle see meeldis. Harjumist nõudis ka teistsugune

toit ja toiduportsjonid. Toiduportsjonid olid suured ja toit ise üpris rasvane. Meie pereema oli muidugi imehea kokk, aga söökide valik nõudis harjumist.

Liis Marii Reinhaus

Kohe esimesel päeval Broadstairsis sain aru, kui palju erinevad kohalikud eestlastest. Kõik inimesed olid väga sõbralikud ja üllatavalt jutukad. Meie tegevusprogrammis oli ette nähtud, et küsiksime erinevaid küsimusi linna kohta ja kõik olid nõus julgelt vastama. Eriti rõõmsad ja jutukad olid just vanemad inimesed. Tänavatel ja poodides oli kuulda, kuidas kõik teretasid üksteist.

Broadstairsis elades ööbisime kohaliku pere juures. Meie pere liikmed olid väga lahked ja hoolivad ning tutvustasid meile natuke kombeid ja majapidamist. Inglismaal on enamike majade põrandad kaetud tervenisti vaibaga, mida mina pole Eestis kunagi näinud. Meie majapida-

mises oli kindel aeg, millal pesemas tohtis käia. Inglise söövad hommikuks väga vähe, tavaliselt vaid röstsai ja joovad mahla. Mina olen harjunud rikkalikuma hommikusöögiga. Süüakse üpris ebatervislikult – palju fritüüritud toite ja minimaalselt köögivilju. Peale meie hommikust kooli, kus õppisin keelt kasutama ja grammatikat, saime ise lõunat söömas käia. Tänavatel oli tohutult kiirtoidurestorane, nendes söimegi.

Käisime hiiglaslikus Canterbury katedraalis ja tegime seal väikese ekskursiooni. Seal oli palju turiste, kuid ka palju kohalike palvetajaid. Õppisin kirikus Canterbury ajaloo kohta, uurisin ammuse sõjavarustuse liike ja katedraali erinevaid ruume. Canterbury katedraal oli vähemalt kolm orda suurem kui Oleviste kirik. Nii Canterbury kui ka teistes väikestes linnades oli vähemalt 90 protsendi ulatuses kasutatud ehitusmaterjaliks telliskive.

Kõik reisisellid olid ühisel meelel, et reis oli väga õpetlik ja meeldejääv. Eesti toite väärtustatakse samuti senisest enam.

Foto: Siiri Evard

Jakob Käis

Broadstairs here we come! 8.c lennujaamas 19. märtsi hommikul.

Mrs Jõudvald sammub kooli mööda kitsast rada.

Vahetund Kent School of English hoovis.

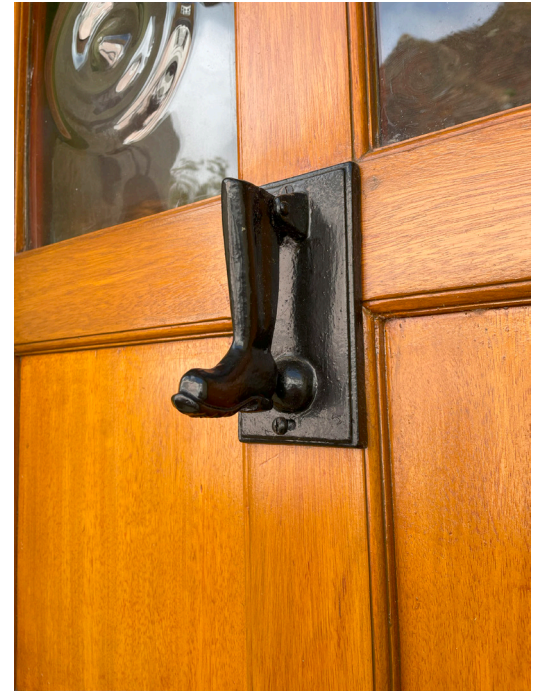
Karaoke night. Laulavad tüdrukud.

All the world's a stage. W. Shakespeare

Majesteetlik Canterbury katedraal – anglikaani kiriku peapiiskop käib seal tööl. Normannid hakkasid seda ehitama juba 1400 aasta eest ...

Who's there? Saapakujulisi koputeid võib leida Sandwichist

Ben, Big Ben. London, England, UK.

Let's dance! Saime selgeks dos-a-dos ja muud barndance'u vigurid.

Viking Bay, Broadstairs – tõus

Viking Bay, Broadstairs – mõõn

Fotod: Kersti Vahter

TRADITSIOONILINE NÄIDENDITE PÄEV PAKKUS VÕIMALUSE OMA NÄITLEMISMEISTERLIKKUST LIHVIDA

4. aprillil olid peamaja lavalaudadel noored näitlejad, oma klassiga ette valmistatud näidendeid esitasid 5. klasside õpilased.

1. tunni alguses esines 5.b klass. Vaatajate ette toodi miniatuurid vanasõnadest. Õpilasi juhendas õpetaja Marlen-Elizabeth Suursööt.

2. tunni alguse muutis elamuseks 5.c klass looga „Isevärki koolitund“. Näidendi seadsid lavale õpetajad Mari Jõudvald ja Geidi Konno.

3. tunni alguse sisustas 5.a etendusega „Ma näen sind läbi“. Juhendajaks oli õpetaja Hele Kriisa. Oma muljed edastas koolilehele 5.a klassi õpilane Martin Lahke: „Mina esitasin oma klassiga näidendite päeval etendust „Ma näen sind läbi“, mis oli tehtud telesaate „Ma näen su häält“ järgi. Mina mängisin näidendis kohtunik Tõnis Niinemetsa. Mulle meeldib Tõnis Niinemets, sest ta on hea näitleja, alati lõbus ja naljakas. Mul oli hea meel, et ma näidendis just teda mängida sain. Ma arvan, et ma olen natuke välimuselt tema moodi ka. Esinemiseks valmistudes õppisin kodus natuke teksti ja osalesin proovides. Mul ei olnud väga palju teksti, mida pähe jätta. Enne etendust ostsin prillid, mis oleks Tõnis Niinemetsa prillidega sarnased ja valisin kapist riietuse. Enne esinemist olin natuke närvis ka, sest ma pole varem koolis näidendiga esinenud. Kokkuvõttes jäin ma oma näitlemisega rahule ning tahaksin veel näidendites osaleda.“

4. tunni alguses pani esinemisele punkti 5.d klass. Nende loo „Neli karu ja neli tüdrukut“ lavastajateks olid õpetajad Ülle Vizgirda ja Grete Loit.

VAHETASIME ÕPILASI JA ÕPETAJAJD

Kolmapäev, 5. aprill viis meie kooli 8. klasside õpilased Väike-Maarja Gümnaasiumisse ja sõidutas sealsed õppurid meie kooli tundidesse, sest sel aastal oli jälle võimalik vahetada õpilasi, uurida ja oma silma näha, kuidas toimub koolielu teises Eesti koolis. Esmakordselt vahetati ka õpetajaid, nimelt tulid meie õpilastele tunde andma sealse kooli emakeeleõpetaja ja keemiaõpetaja, Väike-Maarja õpilastele jagasid tarkust meie kooli samade ainete õpetajad Hele Kriisa ja Merike Palts. Koolileht palus kaheksandikel tuua välja põhjuseid, miks neile meeldiks õppida Väike-Maarja koolis.

► Ma tahaksin õppida Väike-Maarja Gümnaasiumis, kuna seal on rahulikum ja vaiksem. Väike-Maarja on vald, kus elab vähe inimesi, seega on ka vähe õpilasi ehk müratekitajaid. Lisaks on seal koolis eraldatud majaga väiksemad klassid suurematest. See on väga hea, kuna väikesed lapsed karjuvad, jooksevad ja mürgeldavad koridorides. Vanematel ja noorematel õpilastel on väga suur arvamuste erinevus, milline on parim viis vahetundi veeta. Kui kõik õpilased oleks ühes majas, siis vanemad õpilased ei saaks nii hästi keskenduda ega oma mõtteid mõelda. Noorematele tekitab ka ebamugavust, kui keegi ei näe neid, kõnnib otsa või ei pea neist lugu, kuna nad on lihtsalt nooremad.

► Õpetajate ja õpilaste käitumine ja iseloom olid meeldivad. Kohe võtsid õpilased ja õpetajad meid rõõmsalt vastu. Õpetajatest oli kohe näha, et nad naudivad oma tööd ja neile meeldib seda väga teha. Õpilased hakkasid meiega kohe suhtlema ja meid abistama.

► Seal koolis on hea pluss see, et õpilase köht on täis. Laagri Koolis ei või vahetundide ajal poes käia ning siin pole ka puhvetit. Väike-Maarja Gümnaasiumis on aga vastupidi. Seal saab poes käia ning koolis on ka puhvet. Õpilased ostavad küll ebatervislikku toitu, aga see on parem kui nälgimine. Aju vajab toitu, et mõelda ja et inimesel oleks hea tuju.

► Väike-Maarja Gümnaasiumis on teistsugused inimesed. Tallinnas ostavad kõik endale kõige populaarsemaid jalanõusid, riideid ja telefone. Seal aga seda pole. Kõik on seal omamoodi nii sisemuselt kui ka välimuselt. Seal olles oli tunne, et ma oleks justkui ajas rännanud sada aastat tagasi.

► Väike-Maarja Gümnaasiumis ei pea kandma koolivormi. Erinevalt Laagri Koolist ei ole kohustuslikud kindlad riietusesemed. Mulle meeldib vaba vorm rohkem, kuna koolivormi on ebamugav kanda. Koolivorm on ka päris kallid. Õppimine vaba vormiga on mugavam.

*Triin Lapa, Maria Karolina Paju ja Marian Pärnsalu
8.b klassist*

Väike-Maarja õpilased ja õpetajad meie kooli laval.

Foto: Tõnu Poogen

VILISTLASED, ÕPETAJAD JA PRAEGUSED ÕPILASED VÕTSID MÕÖTU KORVPALLIS

20. aprill tõi Laagri Kooli võimlasse rõõmsat elevust: võistlustulle asusid kolmeliikmelised võistkonnad, kuhu kuulusid meie kooli endised ja praegused õpilased, praegused õpetajad ja lisaks veel õpetajad, kes on ühtlasi ka meie kooli vilistlased.

Võistluste peakorraldaja õpetaja Tiina Veideri sõnul osales kokku 11 võistkonda ning 44 võistlejat. Ta rõõmustas, et lisaks vilistlastest osalejatele oli ka vilistlastest kaasaelajaid ning oli väga meeldiv näha, et väga paljud praegused õpilased olid õpetajatega tulnud võimlasse seda võistlusliku õhkkonda vaatama ja nautima.

Võistlustest väljusid võitjatena 3 võistkonda. Võistluse panid kinni meie praegused õpilased 8.- 9. klassist: Robert Valma, Ramon Uiibo, Hugo Aleksander Pikk ja Kaspar Purge. II koha võitis Ramon Uiibo venna võistkond koosseisus Hendrik Uiibo, Andres Reitsnik ja Roomet Riho Pung 7. lennust. Õpetaja Tiina hindas seda täielikuks finaaliveeriliseks mänguks, sest viimaste mänguminutiteni oli seis üsnagi tasavägine, kord 8-8, siis 9-8 ja siis jälle 9-9.

3.- 4. koha mängus saavutasid ülekaalukalt kolmanda koha 12. lennu õpilased Rasmus Valk, Mattias Treial, Ville Salk ja Mihkel Tuudur Väliste.

Õpetajate au kaitsesid võistlusel õpetajad Ain Karutoom, Erko-Hendrik Möttus ja vilistlastest õpetajad Sirli Lindorg, Annika Karilaid ja Karl-Heinrich Arro. Maitsvate suupistete eest hoolitses spordikohvik, mida vedas 6.b koos klassijuhataja Kaur Allega. Mõnusat atmosfääri aitas hea sõnaseadmisega tekitada direktor Toomas Artma.

Võistlusest tegi lühikokkuvõtte õpetaja Hele Kriisa.

20. APRILL 2023
LAAGRI KOOLI VÕIMLAS

LAAGRI KOOLI
3X3
KORVPALLIVÕISTLUS
VILISTLASED, ÕPILASED JA ÕPETAJAD

Registreerimine:

- saada võistkonna nimeline koosseis ja lennu number tiina.veider@laagrikool.edu.ee
- registreerida saab kuni 13. aprill 2023
- täpsemad reegleid loe qr-koodi alt!

Ole kiire!

Reeglid:

Foto: Tiina Veider

Igal kevadel on aeg saata teele järjekordne Laagri Kooli lend, seekord juba 15. Koolilehele meenutasid möödunud kooliaastate eredamaid hetki 9.c ja 9.d klasside õpilased.

9.C KLASS MEENUTAB...

Minu kõige meeldejäävam mälestus on kaitseväelaager. Käisime 9. klassi sügisel jahedate päevade ajal telkimas. Pidime kaks ööd seal telkima magamiskottides ja hakkama saama väikese ahjuga, mida keegi pidi kogu aeg valvama. Laagris oli palju tegevusi: matkamine, söögi tegemine, ööjooks, kõiega mööda seina ronimine, koobastes seiklemine ja veel muudki. Minu jaoks oli see laager kõige meeldejäävam mälestus, sest see ühendas meid ja tegi meid lähedasemaks kui varem.

Kõik talvelaagrid on toredad olnud, aga minu lemmik oli 8. klassi talvelaager. Päeval suusatasime, matkasime ja võistlesime oma klassiga teiste klasside vastu. Õhtul oli tore tantsupidu. Samal õhtul vaatasime ka ilutulestikku. See on üks mu lemmikmälestusi, sest seal oli väga lõbus ja naljakas.

Amelia 9.c klassist

Minu põnevam meenutus kooliajast oli siis, kui me õppisime distantsõppel. Koroonaviiruse tõttu ei saanud me koolis käia ja kõik õpilased pidid minema kodukooli. Minu jaoks oli see väga huvitav kogemus, kuna mu vanemad õpetasid mind, mu vendi ja õde. See oli huvitav, kuna keegi meist polnud varem midagi sellist teinud. Iga koolipäev ma ärkasin üles ja õppisin ära. Seejärel läksime perega metsa jalutama, et me terve päev toas ei vedeleks. Samuti ma mäletan, kui ma õue läksin, oli terve Laagri nagu kummituste linn. Mitte keegi polnud õues, autod ei sõitnud ja oli peaaegu surmvaikne.

Karl 9.c klassist

Mulle meenub 6. klassi reis, mille sihtpunkt oli Venemaa, täpsemalt Tveri ja Moskva. See oli väga huvitav, kuna meile õpetati seal arvutite kasutamist ja arvutimängude tegemist. Meie ümber olid ainult venelased ja mina sain uusi tutvusi. Me olime seal kümme päeva, Tveris üheksa ja viimane päev sai veedetud Moskvas. Moskvas oli kaks ekskursiooni, üks oli linnas ja teine oli Moskva Kunstimuuseumis.

Minu lemmikreis oli aga Kreekasse Kreeta saarele. Sai me minna sinna tasuta, sest osalesime inglise keele õpetajaga Erasmus+ projektis. Jõudsime Kreetasse lennukiga. Alguses läksime Eestist Soome ja sealt edasi otse Kreeta saarele. Selles projektis osales 5 erinevat riiki: Eesti, Soome, Saksamaa, Holland ja Kreeka. Reisi ajal õppisime kreeka kultuuri ja ajalugu ja mütoloogiat. Saime väga palju vaba aega ning nautisime päikest, millega tekkis varajane suvemeeleolu.

Andre 9.c klassist

Üheksa aasta jooksul on mälestusi kogunenud üsna palju. Minu enda lemmikud on need, mis on seotud minu klassi ja lähimate sõpradega. Need on näiteks kõik talvelaagrid, koostöö tegemine distantsõppe ajal, Šotimaal käik, kaitsevælaagris käik, sünnipäevapeod ja veel palju muud. Isegi, kui ma ei peaks tulevikus oma praeguste klassikaaslastega suhtlema, siis need mälestused jäävad mulle igaveseks.

Kõige tähtsamaks pean ma aga oma sõpru, kelle ma leidsin nende aastate jooksul koolist. Muidugi ei saanud ma kõigi oma klassikaaslastega „parimateks sõpradeks“, kuid mul on nüüd siiski palju häid kaaslasi. Need sõbrad on alati toeks, abiks ja nendega saab sageli koos naerda. Ma olen kindel, et põhikooli lõpetamine ei peata mind nendega suhtlemast.

Arabella 9.c klassist

Kõige meeldejäavam hetk oli minu esimene koolipäev. See oli ju ikkagi esimene kord, kui nägin, kes minu klassis on ja kellega ma veedan enda järgmised üheksa aastat. Mäletan, kui nägin üheksandaid klasse, pidasin neid kõiki nii vanadeks ja suurteks. Nad võisid minu meelest lausa õpetajad olla. Praegu mõtlen ja vaatan ennast, et mina küll nii suur välja ei näe kui need kunagised üheksandikud.

Kui meenutada enda üheksandat klassi, mis läks muidugi väga kiiresti, siis kõige paremini jäi meelde kait-

sevælaager. See oli palju teistsugusem, kui olime kõik oodanud. Algul me küll kirusime, miks me sinna läksime, kuid kui järele mõelda, siis tegelikult läheks uuesti, sest see tegi meie klassi rohkem ühtseks.

Peaaegu igal aastal oleme olnud talvelaagris, vahel on see muutunud kevadlaagriks, kuna lund polnud piisavalt. See on meie klassi üks meeldejäavamatest sündmustest, kuna need laagrid toimusid enamikel kooliaastatel ja suurem osa klassist oli kohal.

Ilma Maia 9.c klassist

Ma käisin esimeses kuni neljandas klassis laulukooris. Mulle meeldis siis väga laulda ja teiste ees esineda. Üks minu lemmikmälestustest on see, et meil avanes võimalus osaleda laulupeol. Olin ka enne laulupidudel käinud, kuid esinenud ma ei olnud. Tuhandete inimeste ees laulmine koos minu koolikaaslastega on mälestus, mida ma kunagi ei unusta.

Paar aastat tagasi, kui ma käisin kuuendas klassis, otsustas meie klass korraldada jõulukohvikku. Meie koolis korraldatakse nimelt igal aastal heategevuslikku jõululaata, nii et haarasime sellest võimalusest. Jagasime omavahel ülesanded ning asusime tegutsema. Minu klassile väga meeldis sellise ürituse korraldamine, nii et otsustasime sama teha ka järgmisel aastal. See oli minu esimene kord üritust organiseerida, mistõttu jääb see mälestus mulle väga südamelähedaseks.

Selle aasta sügisel avanes meie klassil võimalus minna sõjavælaagrisse. See kestis kaks päeva, mistõttu pidime me ka seal ööbima. Esimesel päeval laagrisse jõudes anti meile sõjavævormid. Meile korraldati palju aktiivseid tegevusi ning söögitegemine ja telgi ülespanemine käisid aja peale. Meie klass jagati kaheks ning võistluste kaotajad pidid tegema karistuseks kätekõverdusi. Selles laagris olid kõik tegevused meeskondades, mis aitas meid klassina rohkem ühtsena tegutseda. Mulle see ettevõtmine väga meeldis ning ma olen kindel, et see jääb mulle kauaks ajaks meelde.

Karolina 9.c klassist

9.D KLASS MEENUTAB...

Läbitud kooliaastad on mulle andnud sõpru, kogemusi ning haridust ja võimaluse edasi õppida. Olen loonud eluaegseid sõprussuhteid ja saanud kogemusi, mis jäävad pikaks ajaks meelde. Lisaks olen ennast rohkem tundma õppinud ja saan õppima asuda enda valitud kooli, sest olen saanud Laagri Koolist hea hariduse.

Helena 9.d klassist

6. või 5. klassi lõpus, vahetult enne suvevaheajale minekut, saatis õpetaja meid ratastega fototjahile. Mõte seisnes selles, et klassiga koos liikudes sõidame ringi ja otsime erinevaid kohti, mis varasemalt piltidel märgitud olid, seejärel tuli sõita pildil oleva asukoha juurde ja seal klassipilt teha. Olime klassiga esimese pildi ära teinud, kui mina ja üks mu klassivend läksime teel teise sihtpunkti ülejäänud klassist lahku. Me arvasime, et sõidame lühemat teed läbi metsa, kuid eksisime ära ning ülejäänud klassiga saime kokku kolmandas punktis, kuna teine punkt oli täiesti teises kohas ja me ei soovinud teiste tempot aeglustada. Õpetaja ei pannud õnneks tähele, kuidas ühel pildil oli paar õpilast puudu.

Seitsmendas klassis, kui kogu maailma tabas koroonaviirus, saadeti meid paariks kuuks distantsõppele, et me ei ohustaks kaasõpilasi ja õpetajaid. Distantsõpe oli väga kaootiline, kes magas sisse, kelle kaamera ei läinud tööle, kelle tuba oli segamini – seda kõike võis näha peaaegu igas tunnis. Mäletan selgelt, kuidas me klassivendadega eraldi kõnes olime, jagades vastuseid, heitsime tunni ajal nalja, mõni kaunistas õpetajate ekraanid ära. Need olid pigem lõbusamad ja positiivsemad tegevused, mida me klassivendadega koos tegime. Nende tegevuste varju jäi aga reaalsus – tegemata Opiqu tööd ja stress.

Heiko 9.d klassist

Seitsmes ja kaheksas klass oli nagu puhkus. 7. klassi keskel jõudis Eessisse kurikuulus koroonaviirus, mis saatis meid keset õppeaastat koju distantsõppele. Distantsõppel olime me peaaegu kaks õppeaastat, mis oli võrreldes tavalise koolis käiguga nagu puhkuserais: õppimise koormus vähenes, kool sai

varem läbi, hommikuti sai kauem magada ja terve päeva sai veeta pidžamas. Distantsõpe oli väga tore, aga kuna õppimine käis arvutiekraani kaudu ja mitte näost näkku, jäi suur osa seitsmenda ja kaheksanda klassi teemadest omandamata, mis nüüd üheksandas klassis kätte maksab.

Rääkides üheksandast klassist julgen tunnistada, et see on võrreldes teiste klassidega mulle kõige südame lähedasem. Jättes kõrvale kõik eksamid ja üleliigse stressi, tunnen ma, et kõik kaaslased, kellega ma viimased üheksa aastat sama rada olen käinud, on mulle väga kalliks saanud, ning kuigi meie rajad hargnevad, tean ma, et vahepeal saame me ikka jälle kokku ja räägime kõikidest nendest toredatest mälestustest, mis me koos loonud oleme.

Terle 9.d klassist

Mulle on alati meie klassi juures meeldinud meie tagasihoidlikkus, sest hetkedel, mil me kõik koos kuskile lähme või midagi teeme, väärtustame me seda väga ja muudame need hetked meeldejäävaks. Oleme ajaga julgemaks saanud ning seetõttu on ka meie koos veedetud aeg toredamaks läinud. Vanim mälestus klassiga väljaspool kooli, mis mul pähe tuleb, on kolmanda klassi talvelaager. Talvelaagerid on meid väga palju rohkem lähedasemaks sidunud ja ma olen koolile väga tänulik, et ma saan selliseid mälestusi meenutada. Mulle meeldib talvelaagrites, et me tegutseme kogu klassiga koos ja saame hästi läbi.

Meeldejäävad meenutused on ka kindlasti kõik matkad ja koos muuseumites käimised, sest kui tegevus on igavam, oskame me üksteist lõbustada ja rääkida kõigest, mis meid huvitab. Kuuendas klassis käisime terve lennuga rabamatkal. Kuna rabas pole eriliselt midagi huvitavat teha, hakkasime terve klassiga oma tulevikust ja elust rääkima. See on mul siiani väga selgelt mees ja sellest ajast saadik on meie rabamatkad kõik väga sisukad olnud.

Minu lemmikaeg koolist oli kaheksas klass. Aasta lõpus käisime klassiga keelereisil Šotimaal. See on minu parim mälestus. Meil oli iga päev tore ning käisime Edinburgihiga kõik koos tutvumas. Õppisime oma lennu- ja klassikaaslasi paremini tundma ja saime uusi sõpru. Šotimaal koos käimine on kogemus, mida ma karde-

tavasti enam kunagi ei koge, kuid see meenutus jääb alati minuga.

Leigi 9.d klassist

Mie klass oli algklassides väga aktiivne ja korraldasime mitmeid põnevaid ja ootamatuid üllatusi oma õpetajatele. Kõige paremini on mul meeles see, kuidas 2. klassis tulid meie klassiõed välja ideega teha õpetaja Ivile aprillinalja. Otsustasime õpetaja koha anda ühtedele tüdrukutele ja kui Ivi nautuke pärast tunni algust sisse astus, olid meie klassiõed meid õpetamas ja kohtlesid õpetaja Ivit nagu õpilast. Kahjuks enam meie klass selliseid üllatusi ei tee.

Viimase paari aasta jooksul on meie klassis tekkinud selline probleem, et üksteisega võime me rääkida ilma probleemideta, aga kui õpetajad meie klassiga üritavad rääkida, siis me oleme vaiksed ega taha sõnagi lausuda.

Kristjan 9.d klassist

Lõbus mälestus, mis mulle kooliaastatest meenub, on ajast, mil kuulsa viiruse Covid-19 tõttu oli välja kuulutatud distantsõpe ja tunnid toimusid arvuti vahendusel. Mäletan, et toimus inglise keele tund, ja oli vaja teha tutvustus töökohast, mille me ise välja valisime. Mina olin segaduses, mida teha tuleb. Ja helistasin klassivennale abi saamiseks. Ma ei pannud tähele, et mul oli mikrofon jäänud tööle ja mind oli kõigile kuulda.

Tore mälestus on ka esimesest klassiekskursioonist, kuhu meie esimene klassijuhataja võttis kaasa oma koera Arabella. Me läksime Harku järve äärde, kus kõik oma söögid välja võtsid. Koer hakkas selle peale ringi käima ja hüppama, üritades saada meilt lõunapalad kätte. Lõpuks õnnestus koeral näpata klassiõelt võileib, mille peale õpetaja ostis klassiõele poest hiljem uue võileiva.

Hans Oskar 9.d klassist

Koolis olles hoiab meie klass enamasti kahte: poiste pool ja tüdrukute pool. Poisid ja tüdrukud ei räägi tihti omavahel, aga poistesiseselt räägime me küll, kohati ka liiga palju. Kui me pikemaks ajaks klassiga välja läheme, on enamasti rohkem rääkimist. Talvelaagrites on kõik jutukamad, sest seal me peame rohkem ühte hoidma, kuna me oleme naabrid, ja on võimalik, et me saame tube vahetada. Viimases tal-

velaagris just niimoodi juhtuski, mina ja mu toakaas-lased saime vahetada tüdrukutega tuba, et oma sõpradele lähemale saada. Talvelaagrites on ööd alati kõige põnevamad, sest siis on kõige põnevamad lood rääkida.

Ruuben 9.d klassist

Alatiseks jääb mulle meelde minu esimene klassiõhtu. Kuulsin sageli oma vanematelt sõpradelt, kuidas neil korraldati klassiõhtuid. Ma olin alati väga kade, arvasin, et ei saagi kunagi oma klassiga klassiõhtut pidada. Kui olin jõudnud viiendasse klassi, vahetus meie klassijuhataja. Ühes ajalootunnis vahetult enne vahetundi küsis ta, kas me klassiõhtut ei sooviks korraldada. Terve klass nõustus rõõmuga ja algas planeerimine. Mõni päev hiljem jäime kõik peale tundide lõppu kooli ja suundusime koduklassi. Teemaks olid „Pidžaamad“, me vaatasime filmi, söime, mängisime kooli peal mängu ja nautisime üksteise seltsi. See on kindlasti üks toredamaid mälestusi minu jaoks siin koolis.

Brita 9.d klassist

Mie koolis korraldati ka palju spordivõistlusi, need olid penaltiäss, klassidevahelised jalgpallivõistlused ning spordipäev. Mäletan väga hästi, kui me klassiga kõik koos treenisime jalgpallivõistlusteks, et saada esimeseks, aga kahjuks ei suutnud me võita finaalis, sest jäime penaltidega alla. See kogemus oli väga põnev ja jääb mulle meelde, kuna seal saime lüüa palju väravaid, teha tiimina koos head tööd, kuigi see kõik oli väga pingeline.

Lars Sander 9.d klassist

Mie klassile on alati väga meeldinud ekskursioonidel käia. Me oleme päris mitmel korral käinud ka. Oleme käinud väga palju Kumus, kinos ning teistes huvitavates muuseumites. Kõige meeldejäävam on kindlasti aga reis Šotimaale. Kui me esimest korda kuulsime, et meil on võimalik minna välismaale reisile, olime kõik väga evelil ja rõõmsad. Šotimaal olles saime klassiga lähedasemaks ning hakkasime suhtlema ka paralleelklassis olevate inimestega rohkem.

Nora-Marii 9.d klassist

Sellel viimasel aastal põhikoolis on küll palju olnud unetuid ja ning õppimist täis õhtuid või öid, kuid need viimased kuud on pannud mõtlema ja vaatama tagasi olnule. Kogu selle kooliteega olen leidnud imelised inimesed enda ümber, saanud juurde meelepäraseid hobisid ning olen lõpuks aru saanud õpitud teadmiste väärtusest. Kõige sellega olen valmis varsti põhikooli selja taha jätma ning alustama oma õpinguid kusagil mujal.

Kiti 9.d klassist

Üks meeldejäävamaid mälestusi on klassiga Šotimaa pealinna Edinburghi reisimine. See oli üks vahva ja õpetlik reis. Me käisime seal iga päev keelekoolis ja ma ei ole mitte kunagi nii meeldivas keskkonnas õppinud. Minu grupil oli maailma kõige armsam ja töökam õpetaja. Ta naeratas alati ja mitte keegi ei suutnud jätta vastu naeratamata. See pere, kus mina ja mu kaks sõbrannat ööbisime, oli samuti nii tore ja nad tegid imemaitsvaid toite. Ma jään seda reisi alati meenutama ja lähen veel kindlasti Šotimaale reisile.

Mulle on siiani hästi meelde jäänud ka algklassis klassijuhatajale valmistatud vemp. Meie õpetaja tuli klassi ja ehmatas, sest kõik õpilased istusid ilusti oma kohal ja hoopis üks õpilane oli õpetaja. Meie klassijuhataja Ivi istus kohe õpilase laua taha ja kuulas tähelepanelikult, mida klassiõde õpetas. Mul on nii hästi meeles, kuidas minu parim sõbranna jagas igale õpilasele ühe suure viie plussi päevikusse ja ka õpetaja Ivi sai viie. Ivi oli väga omapärane ja huvitav õpetaja. Kahju, et ta ära pidi minema ja meie klass nii vaikseks muutus.

Nette Marii 9.d klassist

Minu klassil on klassijuhataja vahetunud päris mitu korda. Enim on mulle positiivselt meelde jäänud meie esimene klassijuhataja õpetaja Ivi. Tihti võttis ta kooli kaasa enda suure musta koera Arabella. Kord läksime klassiga matkale ja kui kätte oli jõudnud puhkepaus, asusime kõik endile kaasa pakitud toitu sööma. Mõne hetke pärast kuulsime karjatust ja läksime olukorda lähemalt uurima. Õpetaja Ivi koer Arabella oli ära söönud minu klassiõde viineripiruka.

Laagri Kool on eriline kool selle poolest, et meil toimub igal aastal talvelaager. Seal me siis suusatame, matkame, teeme viktoriine ja mängime erinevaid mängumänge. Kogu järgnev mälestus meenubki ühest tal-

velaagrist. Läksime oma viieses grupis suusatama ja ühtäkki saime aru, et olime eksinud. Levi ei olnud ja olime täiesti omapead. Lugu lõppes õnneks rõõmsalt. Leidsime lumehunnikute vahelt tee söögikoha juurde ja saime esimestena proovida auravat teed ja makarone hakklihaga.

Eredaimalt ja alatiseks jääb mulle meelde reis Šotimaale Edinburghi. Saime proovida elada nädal aega vahetusperes ja käia sealse programmiga seotud koolis. Kogu reisi vältel oli ilus ilm ja nägin ning maitsesin uusi asju, näiteks *haggis*'e ehk lamba sisikonna maitsega krõpsusid. Sealne poodide kaubavalik oli palju laiem kui Eestis ja ostsin sealt kaasa kingitusi nii endale kui ka perele. Tutvusin uute inimestega ja lahkumine oli raske ja kurb.

Luisa 9.d klassist

Üks meeldejäävamaid aegu koolist on distantsope. See oli periood, kus õpilased õppisid kodus ja olid tundides videokõnede kaudu. Naljakas oli näiteks see, kui loodusõpetuses oli kontrolltöö metallide kohta, siis paljud õpilased olid ühes kõnes üksteisele vastuseid ette ütlemas ja rumalusi tegemas.

Veel jäi mulle meelde hetk Šotimaa reisist. Šotimaal on vasakpoolne liiklus. Mina, Mattias ja Ruuben ootasime bussipeatuses, läksime bussi peale ja vaatasime, kuidas me eemale sõidame. Olime natukene sõitnud, kui märkasime, et sõidame valele poole, kuna olime unustanud, et Šotimaal on teistsugune liiklus. Läksime bussi pealt maha ja ootasime, et saaks sõita tagasi. Tagasi läksime sama bussiga ja see bussijuht vaatas meile küsivalt otsa, kuna me olime bussi pealt maha läinud kohas, kus ei olnud midagi

Mulle on veel meelde jäänud 9. klassi talvelaager. Talvelaagris oli minul, Heikol ja Hansul luksuslik tuba. Kõik olid kadedad, et me oma tualeti saime. Talvelaagri tegi meeldejäävaks see, et keskööl oli meie toas väga palju õpilasi ja kuna me tegime palju lärmi, tuli klassijuhataja ukse taha. Kõik läksid tualetti peitu, aga kuna kõik naersid seal, siis tegi õpetaja tualettiukse lahti. Ta vaatas sinna sisse ja nägi, kui palju seal õpilasi oli. Väga naljakas oli just vaadata õpetaja nägu, kui ta sai juhtunust teada.

Kaarel 9.d klassist

9. KLASSIDE ÕPILASTE KÕIGE KÕIGEMA TIITLID LABI HUUMORIPRISMA

- ▶ Elavaks entsüklopeediaks tunnistati Paul Holger, kellele järgnesid üsna võrdsete punktidega Arabella, Martin ja Karl V.
- ▶ Drama Queen – selle tiitliga sai pärjatud Aimei, aga punkte jagus ka Triin Lisellile, Kleerile, Kristjanile, Elmole jt.
- ▶ Kõige kaunima soenguga – tunnistati, et ilusaid inimesi on selles lennus palju, teistest mõne punkt rohkem sai Toomas Aron.
- ▶ Kõige rumalamate küsimuste esitajaks pakuti 9 erinevat õpilast, kelle nimed jätame siinkohal sõbralike suhete säilimise nimel avalikustamata.
- ▶ Kõige halvemate naljade tegijaid olevat selles lennus koguni 15, esikoha sai paari punktiga üks pikka kasvu poiss.
- ▶ Kõige suuremateks spikerdajateks pakuti kõiki õpilasi, aga enim tasub uues õppeasutuses pilku peal hoida Ramonil ja Morganil.
- ▶ Kõige paremate mõtetega olevat koguni 19 õppurit, näiteks Henri, Elsa, Rico jt.
- ▶ Kõige näljasemad olevat Elmo ja Gent, kui aga toiduks on makaronid, siis ka peaaegu kõik teised.
- ▶ Kõige energilisemateks pakuti Hugot, Knutti ja Brigittat.
- ▶ Lennu klouniks valiti peaaegu üksmeelselt Ramon.
- ▶ WC vahet jooksjaid jätkus ka kõikidesse klassidesse, näiteks Morgan, Mattias M, Kaspar.
- ▶ Kõige suurem lõhnastaja olevat Kleer, poole vähemate punktidega järgnesid Morgan ja Simmo.
- ▶ Kõige suurem pugeja on endiselt Kiir Oskar Lutsu „Kevadest“.
- ▶ Tulevase staari jooni olevat enim Silver Robinis, natuke vähem ka Laura Lys ja Stigis.
- ▶ Lennu potentsiaalsem miljonär on Oliver P.
- ▶ „Sukk ja saabas“ – enim hääli kogusid Leigi ja Nora Marii.
- ▶ Kõige positiivsemaks pakuti Hugot ja teisena Elmot, üksikuid hääli jagus paljudele.
- ▶ Parima stiili punktid said Karmen Emily, Erik ja Oliver S.
- ▶ Kõige suurema ego tiitlid anti poistele: Mattias M-ile, Ramonile ja Ricole.
- ▶ Kõige lärmakamateks tunnistati Mariette, Ramon ja Morgan.
- ▶ Kõige lahkemad söögijagajad on Oliver T, Lisanna ja Gent.
- ▶ Kõige sportlikumateks pakuti Karl V-d ja Margaretti.
- ▶ Lennu potentsiaalseimad presidendikandidaadid on Mattias T, Silver Robin, Elmo ja Karl V.

TUULT TIIBADESSE!

Hääli jagasid peaaegu kõik üheksandate klasside õpilased, punktid luges kokku õpetaja Hele Kriisa. Vabandame juba ette, kui lennukaaslased pole kellegi nime üheksa aasta jooksul õigesti kirjutama õppinud.

9. KLASSIDE ÕPILASTE LAAGRI KOOLI TOP

KÕIGE KARMIM EHK NÕUDLIKUM ÕPETAJA – omavahel võistlesid teistest ülekaalukalt ette rebinud õpetajad Kristiin Anton ja Triin Aarna, paari punktiga võitis õpetaja Kristiin Anton.

RÕÕMSAMEELSEIM ÕPETAJA – pea 20 häält sai õpetaja Siiri Evard, kellele jäi 6-ga alla Kaur Alle, nende sappa sättisid end õpetajad Aivi Pärissalu, Hele Kriisa, Leili Meijel, Kersti Vahter ja mitmed teised.

MÕISTVAIM ÕPETAJA – esikoha võttis õpetaja Kaur Alle, teiseks jäi õpetaja Siiri Evard, kolmandaks sai õpetaja Aivi Pärissalu, kellele mõne punktiga kaotas õpetaja Hele Kriisa.

STIILSEIM ÕPETAJA – pea võrdselt nimetati õpetajaid Ülle Vizgirda, Kaur Alle, Kersti Vahter, uhkeid stiilipunkte noppis ka õpetaja Kaja Kadarik.

NALJAKAIM ÕPETAJA – tiitli pälvis õpetaja Kaur Alle, kellele järgnesid kohe ka õpetajad Kaja Kadarik ja Anton Leppik.

TARGIM ÕPETAJA – ühe punktiga edestas õpetaja Einard Mändlat õpetaja Hele Kriisa, nende kannul olid õpetaja Aivi Pärissalu ja Kaur Alle.

ILUSAIM KOHT KOOLIMAJAS – korduvalt nimetati keeletiiva fuajeed, sisehoovi, kooli välisust, raamatukogu, aga ilus on olla ka väravast väljas, peegli ees, WC-s, arstitädi ooteruumis või olevat lausa kõik „kole ilus“.

PARIM TOIT – vaieldamatu esikoha napsasid makaronid või spagetid, hea sõnaga meenutati pannkooke, lemmikute hulka kuulusid ka leib ja piim.

PARIM TUND – parimaks tunnistati bioloogia, millest jäi 4 punktiga maha keheline kasvatus, pea võrdselt jäid kolmandaks, neljandaks inglise keel ja vahetund.

PARIM TRADITSIOON – lemmikuks osutus talvelaager, poole vähem sai häälti tutipidu, mitmete punktidega meenutati ka Playbacki, koolivormivaba nädalat ning selleaastast vilistlaste korvpallilahingut.

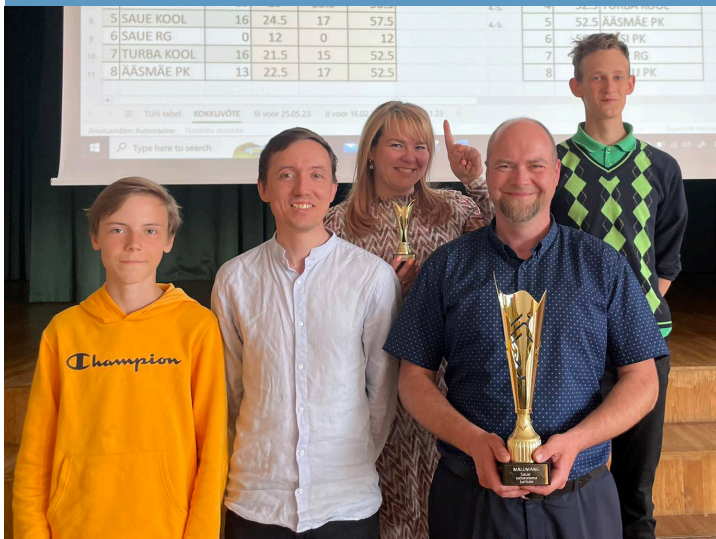
PARIMAD MÄLESTUSED –

- erinevad talvelaagrid;
- kanuumatk 8. klassis;
- igal kevadel suvevaheajale pääsemine;
- 8. klassi talvelaager;
- Elmo esimene märkus 8. klassis;
- selleaastane vilistlaste korvpall;
- Linnanmäki reis;
- keemiatunnid;
- kunstitunnid;
- keelereis;
- tutipidude päevad;
- klassiõhtud;
- kui me kõik füüsikatunnis särtsu saime;
- Erasmuse Kreeka reis;
- meie klassi aprillinaljad;
- Hansu seiklused suuskadel;
- kui õp Üllel oli kärbes juustes;
- muusikatundide uitamised jne.

NALJAKAM MÄLESTUS –

- meenub, kui direktor hüppas mingil aastal kostüümiga vette;
- 3. klassis tuletõrjeõppuse ajal tuli üks klassivend sokkides õue, kuna ta ei kandnud koolis sisejalanõusid;
- viskasime õp Kauri kassiruumi lakke kummist roti.

MÄLUMÄNG VALLAVANEMA KARIKALE

25. mail toimus Saue koolis mälumängu „Vallavanema karikale” viimane võistlus. Laagri Kooli võistkond, kuhu kuulusid lapsevanemate esindajana Tannar Tiitsar, õpilaste esindajatena Kiur Jaan Peeduli (8.b) ja Trevor Tiitsar (8.b), õpetajate esindajatena Marion Maasikas ja Tõnu Poogen, tõid võidukarika Laagri Kooli.

MEIE KOOL ON ESINDATUD SUVISEL NOORTEPEOL

Pühapäeva, 2. aprilli õhtul sai meie kooli tantsuõpetaja Mari Tomp kaks väga head teadet suvel toimuva noorte tantsupeo korraldajatelt:

- „On rõõm teatada, et XIII noorte laulu-ja tantsupeo „Püha on maa” tantsupeo „Sillad” kunstilise toimkonna otsusel on Laagri Kooli 3.-4. kl rahvatantsurühm Väikesed Sädemed oodatud tantsupeole.”
- „On rõõm teatada, et XIII noorte laulu-ja tantsupeo „Püha on maa” tantsupeo „Sillad” kunstilise toimkonna otsusel on Laagri Kooli rahvatantsurühm Suured Sädemed oodatud tantsupeole.”

Pind päkka, head tantsijad!!

Maikuu keskel sai selgeks, et ka meie kooli mudilaskoor esineb laulupeol.

Aitäh, õpetajad Grete Loit ja Marge Kiik!

Okas kurku, tublid lauljad!

Fotod: Mari Tomp

